

[Finansministeren.]

børnefradrag ved indkomstbeskatningen til stat og kommune, er uforandrede. Udskrivningsreglerne er således stadig udformet under forudsætning af, at adgangen til at fradrage personlige skatter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kun omfatter skatter til kommune og kirke. Spørgsmålet om en begrænsning af skattefradraget har jo tidligere været drøftet indgående her i tinget, og jeg har gentagne gange givet udtryk for, at jeg er villig til at forhandle om andre metoder til afhjælpning af de ulemper, som den gældende skattefradragsregel medfører. Jeg tænker her navnlig på merbeskatningen af indtægtsforøgelser.

I sidste samling behandlede vi disse spørgsmål på grundlag af ikke mindre end tre lovforslag, der tog sigte på en lempeligere beskatning af indtægtsforøgelser uden at gribe ind i adgangen til at fradrage alle personlige skatter ved indtægtsopgørelsen. Som bekendt blev resultatet af disse overvejelser en midlertidig lov om lempelse i beskatningen af merindtægter ved hjælp af den såkaldte 30 pct.-regel, som i de kommende måneder skal anvendes ved påligningen af statsindkomstskat. Selv om denne lov må betegnes som et fremskridt i sammenligning med de hidtil gældende regler, afhjælper den ikke alle de ulemper, som er forbundet med det ubegrænsede skattefradrag. Den anvendes ikke ved beregning af kommuneskatten og afbøder heller ikke den stærke stigning i statsskatten, der rammer de meget store indtægtsforøgelser. De er ganske vist ikke så hyppigt forekommende; men de gældende regler fører til gengæld ofte til særlig grelle resultater netop i disse tilfælde. Endelig vil vel ingen påstå, at den nye lov kan betragtes som et led i bestræbelserne for at forenkle vort skattesystem.

På denne baggrund har jeg ment at måtte opretholde det oprindelige forslag; men jeg gentager, at jeg selvfølgelig stadig er villig til at yde mit bidrag til at finde frem til en anden og helst lige så enkel løsning på problemet om beskatningen af merindtægter, selv om alt, hvad der hidtil er sket i denne sag, tyder på, at det kan blive svært.

Om de udskrivningsregler, som findes i statsskatte洛夫orslaget, skal jeg i øvrigt blot nævne, at de vil medføre en samlet udskriv-

ning, der er lidt større end for indeværende skatteår. Da forslaget først skal træde i kraft for skatteåret 1958-59, og da vi endnu ikke har noget overblik over udskrivningsbehovet til den tid, finder jeg det imidlertid rigtigst, at vi venter lidt med at tage stilling til eventuelle ændringer i skattesatserne.

Efter den sidste ligningslov kan en skatteyder få børnefradrag for børn mellem 16 og 18 år på betingelse af, at han lader sig sambeskatte med de pågældende børn. En lignende forhøjelse af aldersgrænsen er ikke foreslået med hensyn til de børnetilskud, der efter de nu fremsatte forslag skal afløse bl. a. de eksisterende børnefradrag. Grunden hertil er ikke, at regeringen vil afvise lempelser for forældrenes udgifter til uddannelse af børn i disse aldersklasser. Spørgsmålet om de studerendes skattemæssige stilling er imidlertid i øjeblikket genstand for nærmere overvejelse i undervisningsministeriet og finansministeriet, og det vil være rigtigst at vente med at stille forslag om ændringer på dette område, til resultatet af disse overvejelser foreligger.

Reglerne om opgørelse af varelagre og om afskrivning på maskiner og andre driftsaktiver samt om beskatning ved salg af aktiver, der har været genstand for afskrivning, er ligeledes uændrede i forhold til de tidligere statsskatte洛夫orslag.

Forslagets bestemmelser er imidlertid ikke udtryk for regeringens endelige stilling til disse spørgsmål. Reglerne om afskrivning på varelagre, maskiner og andre aktiver må udformes således, at de tilskynder til øget investering, og samtidig må reglerne om beskatning af avance ved salg af aktiver, der er genstand for afskrivning, revideres. Endvidere bør der åbnes adgang til at foretage skattefrie henlæggelse til fremtidig investering — i såkaldte investeringsfunds.

Når jeg i dag ikke fremsætter konkrete forslag på dette område, skyldes det, at der i den allernærmeste fremtid vil foreligge en betænkning fra det såkaldte afskrivningsudvalg, der er sammensat af repræsentanter for erhvervsorganisationerne og skatteadministrationen. Jeg har fundet det rigtigst, at der ved udformningen af disse forslag bliver mulighed for at tage hensyn til de resultater, udvalget måtte være nået